

som har ændret universiteterne ganske voldsomt.

Samtidig er der sket fundamentale ændringer i selve uddannelsessystemet herhjemme, idet universitetsuddannelserne efterhånden har udviklet sig fra at være eliteuddannelser til at være masseuddannelser; mange flere kommer på de videregående uddannelser, og det synes vi fra radikal side er godt. Det er entydigt godt, at så mange får mulighed for at gennemføre så høj en uddannelse som overhovedet muligt. Der er mange flere uddannelsestyper, som er blevet tilgængelige. Der er meget større krav om fleksibilitet, og der er en meget større internationalisering.

Alle disse forhold påvirker selvfølgelig universiteterne, og derfor er de også nødt til at tilpasse sig og nødt til at spille med i det samfund, de er en del af.

Vi synes fra radikal side, at en kommission er aldeles nødvendig. Vi synes faktisk, at der sker så meget på området, og vi har så meget gang i reformprocessen også herfra, så vi synes, at det arbejde skal vi simpelt hen fortsætte med, mens der er gang i det, og så skal vi simpelt hen ikke sidde og begrave problemstillingerne i en kommission, hvor der måske ville gå to-tre år, før der ville udkomme en betænkning, som vi så skulle til at tage diskussionen om bagefter og sige: Hvad skal vi nu gøre med den her betænkning?

Jeg synes, vi har et godt område her, hvor der er masser af debat, masser af livlig debat, og hvor der måske også i virkeligheden ikke er de helt store politiske uoverensstemmelser, men hvor vi har vores modspillere på den anden side af Christiansborgs tykke mure, og dem skal vi have til at forstå, at reformer er nødvendige. Det arbejde deltager vi fra radikal side meget gerne i med liv og sjæl. Derfor nej til kommissionen, men ja til arbejdet.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten vil ikke udelukke, at det kan være en god idé at se nærmere på den fremtidige udvikling inden for de videregående uddannelser i et kommissionsarbejde, hvis et sådant vel at mærke medtænker både form og indhold og ikke spærres for påtrængende umiddelbare ændringer. Og blandt disse tænker jeg især på finansiering og på demokratidiskussionen.

Men selvfølgelig er der brug for brede diskussioner, hvor studerende og ansatte på de videregående uddannelser indgår på lige fod,

og hvor løsningerne ikke kommer ovenfra, men nedefra – ikke mindst.

Det foreliggende forslag til en kommission fokuserer meget på mulighederne for at bygge videre på de mellemlange videregående uddannelser på universiteterne. Jeg mener ikke, at den sammenkobling er så uproblematisk, som det fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger. Jeg tror, man skal betænke, at mange af de mellemlange videregående uddannelser er professionsuddannelser, der er rettet mod arbejdet som lærer, pædagog og sygeplejerske, og det vil være et stort tab, hvis disse uddannelser mister deres nuværende kvaliteter, deres egne mål og deres egne værdier – f.eks. spiller Danmarks Lærerhøjskole jo fint sammen med den danske folkeskole – for de skal være første trin i en lang videregående uddannelse for en anden del af de studerende.

Så vi er noget betænkelige ved alt for stærke standardiseringer. Man kan sagtens have kandidatuddannelser oven på de eksisterende, som vi jo f.eks. har fået det med den sociale kandidatuddannelse, der bygger op oven på en eksisterende uddannelse f.eks. som socialrådgiver.

Spørgsmålet om sammenkædning i de videregående uddannelser kan heller ikke løsrives fra overvejelserne om fremtidens institutionsstruktur. I bemærkningerne hedder det, at kommissionen skal gennemtænke vores videregående uddannelsessystem under nutidens vilkår. For Enhedslisten handler det ikke kun om merit- og institutionsstrukturer, det handler også om økonomisk styring, og det handler om demokrati.

I den kommende debat, vi vil få, vil jeg godt pege på de tre pinde, som vi finder er væsentlige at få fremhævet. Det er først og fremmest diskussionen om taxametersystemet. Det skal efter vore begreber helst afskaffes eller dog i det mindste reduceres, så vi kan få basisbevillinger til undervisning, forskning og bygninger. Det er den ene ting.

Den anden ting er hele demokratidiskussionen. Rektors residualkompetence er særdeles betænkelig; der skal simpelt hen bare mere magt til de studerende og de ansatte.

Endelig skal vi være opmærksom på, at de videregående uddannelser i Danmark faktisk gennem de sidste 10-15 år er blevet udsultet. Dengang Nyrup-regeringen kom til, skete der ikke en egentlig genopretning på det punkt. Der er sket noget omkring bygninger, boligministeren tog fat – vist, vist, men det samlede store